

Greenpeace a Al Capone

Politika se dělá kvůli vlastnímu zisku, a ne cti!

Kdyby to bylo jinak, nebyla by to politika, ale charita.

Vlastimil Vondruška [5]

Starodávný business plán

V každé generaci, každé civilizace na Zemi docházelo, dochází a bude docházet ke krizím, obdobím probíhajícího či hrozícího válečného konfliktu, epidemiím známých nebo neznámých chorob, nebo „jen“ periodický nepříznivý vývoj počasí - povodně a sucho, příliš zima, příliš teplo, zemětřesení... Zvláště jestliže následuje po období klidu, blahobytu a dostatku, vyvolává nejistotu lidí. A vyvolává také otázky, které reálně nemohou být pravdivě zodpovězeny. Totiž otázky charakteru: „Bude hůř?“ - „Bude lépe?“ - „Kdy?“ - „Dotkne se to i mě?“. Jsou to ve skutečnosti otázky typu „Schrödingerova kočka“ - správná či pravdivá odpověď je možná až po té, kdy událost proběhne.

Přesto se vždy vyskytovali, vyskytují a budou vyskytovat lidé, kteří mají odpovědi /často i řešení/ předem. Je to celá plejáda „šamanů“, znajících odpovědi /a předpovědi/ na cokoli, kteří svoji předpověď rádi zobchodují. Předpovídání však může být velmi rizikovou činností, zvláště když je možno autora předpovědi konfrontovat s realitou. Na to, že to může být konfrontace až do statků a hrdel, šamani všech barev přišli záhy. A celé jejich generace vyvíjejí triky a háky na minimalizaci rizik plynoucích z nenaplněné předpovědi.

Za všechny si pro ilustraci uvedme namátkou několik z nich:

- ♦ sdružování šamanů do skupin (dnes se tomu říká *networking*);
- ♦ výměna úspěšných triků (dnes se tomu říká výměna *know-how*, sdílení *best practice methods*);
- ♦ institucionalizace šamanství (z šílené opovrhované sekty se stane uznávaná aktivistická organizace a posléze církev, bez ohledu na oficiální název);
- ♦ autorizace předpovědi vyšší entitou (bohem, přírodou, vědou);
- ♦ předpověď musí nezbytně vést ke katastrofě, neštěstí, pohromě - minimálně na regionální úrovni, nejlépe však globální;
- ♦ pokud lze, je vždy využívána věta o minimalizaci průseru: „*Průser je tím menší, čím více je do něj zataženo viníků. Optimální průser je takový, ve kterém se vezou všichni.*“
- ♦ vždy deklarují, že jim jde o dobro lidstva a potomků zvláště, s ambicí diktovat lidem jak mají žít, protože když neposlechnou, budou spoluviníky blížící se katastrofy a minimálně vyhlazení lidstva.

Katastrofismus předpovědí má základy hluboko v minulosti. Je to přirozená volba, která může, ale nemusí být spojena s vírou (trest boží za hříchy). Z psychologie sociálních skupin, bez ohledu na vyznávání nebo ignorování nějaké vyšší entity, plyne, že dobrá /pozitivní/ předpověď je přijímána s uspokojením, ale s daleko menší ochotou příjemce předpovědi pustit chlupek. Naopak je vyšší pravděpodobnost, že při nenaplnění předpovědi budou ohroženy chlupy autora předpovědi. Při nenaplnění katastrofické předpovědi si všichni oddechnou, že se katastrofa nekoná a autor předpovědi je vcelku v suchu, zvláště když se mu podaří přesvědčit příjemce předpovědi, že na odvrácení katastrofy měl nějaký, blíže nedefinovaný vliv (modlitbou nebo jiným nesmyslným úkonem). Některé varianty šamanů svému vlivu dokonce sami věří (holubí pověra - *superticious pigeons* - *Skinner's pigeons*).

Legenda o Greenpeace a Rainbow Warriors

Vznik dnes celosvětově působící organizace Greenpeace je vskutku modelovým příkladem šamanského vzestupu.

Každá úspěšná skupina šamanů o sobě vytváří soubor legend, svatořečení bojovníků a hrdinů, soupis vykonaných zázraků a štáb ke všemu ochotných právníků.[2][ii] Avšak jakmile šamani jednou přičichnou k penězům, které setrou pel jejich nevinnosti, rázem se z agresivních altruistů stávají agresivní gangsteři, nemilosrdně vymáhající výpalné za ochranu před hrozícím koncem světa či jiným podobně závažným nebezpečím. Ve skutečnosti však zpravidla za to, že nebudou dělat potíže, které jako pracovní doporučení prezentují jejich mediální spojenci. Tomuto způsobu podnikání se v té nejhrubější variantě říká rocketeering a slavnou postavou, která si touto profesí (vedle pašování alkoholu) úspěšně vydělávala, je známý chicagský gangster Al Capone. Kdyby viděl, jak snadné je to v současnosti, bez nutnosti obíhat jednotlivé pekaře, zelináře nebo řezníky, s vyhrožováním požárem, explozí či osobní likvidací, kdyby viděl, že se dají podojit celé státy, nadnárodní společnosti a ještě jsou za hrdiny, asi by ho trefil šlak. Jisté uznání za výkon je na místě - jeho následníci přivedli rocketeering ke globální dokonalosti. Pravda měli k tomu lepší podmínky a - na rozdíl od Al Capona - jim šel kanadský i US bernák hezky na ruku.

Začalo to ve Vancouveru v Britské Kolumbii, Kanada, v modlitebně sekty kvakerů. Ve světě kulminovala studená válka mezi táborem míru a socialismu a imperialistickým západem, reprezentovaným majoritně Spojenými státy. Tábor míru a socialismu trochu připomínal bleší cirkus, kde vzorně cvičící blechy hledaly jakoukoli díru, jak z toho cirkusového bordelu uprchnout. V kapitalistickém táboře zase pošilhávali po socialismu a pečlivě opečovávali klíčící semínka socialistické subverze, mistrně implantované do teplého akademického hnojiště západních humanitně zaměřených univerzit.

Kromě toho se do závěrečné fáze blížila horká válka obou táborů v jihovýchodní Asii, verbálně označovaná jako válka ve Vietnamu, i když se válčilo i v okolních zemích. Obě světová uskupení zde pilně testovala nové zbraně a likvidovala zásoby zbraní staršího data. Generalita USA, vyzbrojená doktrínami pro vedení minulých válek, marně okusovala udidlo, které ovládali politici zpitomělí tlakem protiválečně naladěné veřejnosti a médií. Jedni i druzí uvažovali nad tím, jak vlekoucí se válku ukončit bez ztráty tváře, protože pro USA by to byla před světem válka prohraná... Vojáci pokračování války zdůvodňovali nebezpečím **domino efektu**, podle něhož po spojení jižního Vietnamu se socialistickým severním Vietnamem, by jako dominové kostky postupně padla do socialistických spárů celá jihovýchodní Asie. Skvěle toto paranoidní téma reprezentuje film Princip domina s Gene Hackmanem v hlavní roli [3]. Pro politiky zahnížděné v sinekurách establishmentu to znamenalo nebezpečí ztráty přiděleného výnosného korýtka.

Celkovou náladu, rozložení postojů a názorů na válku a vládu v USA té doby, s roztomilým nadhledem popsal Zemeckis v dalším filmu Forrest Gump [i]. Každý branec, který uprchl za US hranice před povolávacím rozkazem do Vietnamu, byl v očích všech protiválečně naladěných (nejen) Američanů hrdinou. Někteří tito hrdinové však měli pochopitelné pochybnosti, posilované oficiální propagandou. Byli srovnáváni se svými vrstevníky, kteří skutečně narukovali a odsloužili si povinný turnus ve Vietnamu. Z toho bylo dovozováno, že se povinnosti vyhnuli ze zbabělosti. A o sobě pochybující nebo skutečně zbabělý člověk je schopen šílených činů, jen aby svému okolí dokázal, že není zbabělec.

V rámci předvádění svalů a vypínání hrudníků mezi oběma tábory, se stále ještě prováděly smluvně omezené testy jaderných zbraní menších ráží. Američané ohlásili na září 1971 jadernou zkoušku na ostrově Amčitka, patřícího do skupiny Krysích ostrovů v západních Aleutách. Vyplývalo to

z dohod, které byly mezi jadernými velmocemi sjednány již v 60. letech, po odpálení superbomby v ráži 50 megatun TNT ekvivalentu (30. 10. 1961 na Nové zemi v Severním ledovém oceánu)[3].

Vraťme se ještě jednou do Vancouveru. Jedenáct rozhněvaných mladých mužů, US občanů žijících v kanadském exilu, jejichž svědomí je nahlodáváno nerozhodností a pochybnostmi, zda si moudře zachránili svým útekem život nebo zda jsou zbabělci, zasluhující tradiční bílé pírkó a zároveň z duše nenávidící US vládu nejen za její válečné aktivity, ale i za to, že je dostala do takového dilema, se setkávalo v kvakerské modlitebně a bez pochyby svoji situaci diskutovali nad kolujícími jointy (pamětníci tvrdí, že patřilo k dobrému tónu mezi tehdejšími mírotvárci pořádně zahulit při řešení tak závažných témat; marjána se tehdy běžně hulila i na českých středních a vysokých školách). Jak dodnes říkají ti konzervativnější zastydlí zelení: „Zahulíme, uvidíme!“

Tam se zrodil nápad najmout loď a zhatit připravovaný jaderný test na Amčitce. Vždyť bezpečnostní hranice je přece v mezinárodních vodách. Jejich hostitelé - kvakeři se odmítli tohoto dobrodružství zúčastnit nebo je podpořit finančně, protože jejich podobné pokusy skončily v minulosti nezdarem.

15. září 1971 vypluli na pronajatém rybářském kutru Phyllis Cormak k ostrovu Amčitka tvořit dějiny. Dvanáctým členem výpravy byl majitel kapitán Cormak, který se nechal najmout z finančních důvodů. Jenže usadit se do první řady jaderného testu se jim jaksi nepodařilo. US NAVY je poměrně slušně avšak nekompromisně vypoklonkovala s podporou fregaty USS Confidence. Akce fakticky skončila fiaskem. Jenže zapracovala komunikace z lodí průběžně zveřejňovaná v médiích. Obrovská propagace v médiích a emocionální náboj, popisující střet trpaslíka s obrem, vykonal u veřejnosti své dílo. Politikové, ostatně jako vždy, vyměkli a postavili se na stranu mediálně stvořených Duhových bojovníků (*Rainbow Warriors*). Ačkoli již několik let probíhala celkem úspěšně jednání na nejvyšší mezinárodní úrovni, s cílem omezit testy jaderných zbraní a některé typy testů byly těmito dohodami zakázány několik let před vyplutím kutru *Phyllis Cormak*, vznikající organizace Greenpeace si celkem bezostyšně přisvojila zásluhy. A to je jeden *modus operandi*, který si tato organizace osvojila naprosto dokonale, jakožto jeden z neúčinnějších šamanských triků.[2]

Diletantský pokus Francouzů zničit ex post loď Greenpeace III Vegu v roce 1973 a bombový útok francouzské tajné služby na loď Rainbow Warrior v červenci 1986 v Aucklandu na Novém Zélandu, znamenal pro Greenpeace trpící nedostatkem peněz zásadní obrat. To popsal jeden z členů: „*Tedy, po této události na nás přšely šky jako konfety.*“

Také se tím ustálila představa, že vlády jsou vždy proti přírodě i vlastním občanům a stačí libovolnou, třeba i zcela pitomou performancí upoutat pozornost veřejnosti, nebo zveřejněním, či jen pohrůzkou zveřejnění, dosáhnout nápravu. Tato představa byla filmově zpracována v thrilleru *Tři dny Kondora* [iv].

Model, který nese peníze

Jenže vůně peněz se ukázala být příliš silná a lidé stojící v čele Greenpeace pochopili, že politikové i manažeři velkých firem jsou vydíratelní, snadněji než sami očekávali. Jak popisuje jeden ze zakladatelů Greenpeace, Patrick Moore, který se s organizací rozešel ve zlém v roce 1986: „*Na začátku byla organizace Greenpeace silně humanitárně zaměřená s cílem ochránit civilizaci před ničivou jadernou válkou. Právě k tomuto cíli se vztahovalo slovo „peace“ (mír) v názvu Greenpeace. Jak se ale organizace vyvíjela a přicházely nové kampaně, na „mír“ se postupně zapomnělo. Když jsem v roce 1986 odcházel, Greenpeace a většina environmentálních hnutí nahlížely na člověka jako na nepřítele přírody.*“ [1][7]

Za období od prvního testu jaderné zbraně Trinity v nevadské poušti 16. 7. 1945 do 29. 7. 1996, bylo provedeno celkem 2045 testů, z nichž některé byly provedeny s vícenásobnými odpaly (2

- 4), ve velkém rozsahu ráží, až na výjimky, v jednotkách až desítkách kilotun TNT ekvivalentu. Jen v roce 1971, kdy poprvé vypluli zakladatelé Greenpeace na moře, bylo v různých částech světa provedeno 53 jaderných testů. Do uvalení moratoria v roce 1996 bylo provedeno ještě dalších 922 testů... Ale to už se organizace Greenpeace vrhla na výnosnější a spektakulárnější kampaně, aniž by nějak zásadně ovlivnila logický a rozumný trend směřující k zákazům testů jaderných zbraní. Rozhodně je neuvídíme protestovat v Severní Koreji nebo Iránu.

A velryby? Ze seznamu 14 druhů velryb ohrožených vyhubením, bylo 7. 9. 2016 devět druhů vyškrtáno, protože se jejich stavy obnovily a stabilizovaly natolik, že jim již vyhubení nehrozí...

Exempla trahunt

Příklady skutečně táhnou a příklad Greenpeace, jako skvělého šamanského byznys plánu se skutečně globálně ujal. Organizací, které tyto dobré zkušenosti se zaručeným výdělkem převzaly, existuje dnes po celém světě tisíce. Jejich metody a postupy jsou známy, mj. také proto, že mnoho renegátů z těchto organizací již nemělo žaludek na další kolaboraci a o poměrech v NGO promluvili.

Následky jejich činnosti jsou v mnoha případech nedozírné, s dopady do často nečekaných oblastí.[7] Vynikající analýzy konsekvencí využívání tohoto zasahování do spontánního vývoje lidské společnosti provedlo mnoho autorů, kteří jsou si vědomi nebezpečnosti tohoto trendu. Za mnohé je možno doporučit eseje Franka Saltera. [4]

Společenské klima se v posledních letech dosti výrazně mění a to celosvětově. Občané v postižených zemích postupně začínají chápat, že to **nejsou jenom politikové, kdo jim sahá do kapes a na občanské svobody, ale také samozvaní aktivisté a sociální inženýři - novodobí šamani**, stále lépe organizovaní, z nichž opadávají klamavé mimikry dobrodušnosti a velkorysosti. Také se začínají bránit a obrana může být opravdu účinná teprve tehdy, když je rozpoznána vážnost hrozícího nebezpečí.

K některým analýzám se v budoucnosti vrátíme, protože dopady aktivit těch zdánlivě altruistických a dobrodějných lidiček z NGO i na naši republiku a náš současný i budoucí život rozhodně není zanedbatelný.

Ing. František Kružík

Literatura a zdroje:

- [1.] Fojtík, V. a Půr, M. Oslavujte CO₂. Zakladatel Greenpeace kritizuje zelené radikály. Slavný ekolog /Patrick Moore/ exkluzivně o rozchodu s Greenpeace, změnách klimatu a vývoji energetiky. EUROportál. [navštíveno 26. 7. 2016] <<http://www.euro.cz/politika/oslavujte-co2-zakladatel-greenpeace-kritizuje-zelene-radikaly-1294188>> [zveřejněno 26. 3. 2016]
- [2.] Hunter, B. Přinášet poselství. [navštíveno 6. 8. 2016] <<http://archiv.greenpeace.cz/magazine/98leto/04-1.htm>> [zveřejněno ?. ?. 1998] překlad Hana Pernicová.
- [3.] Pacner, K. 1961: Výbuch největší atomové bomby všech dob oslavil Komunistickou stranu. [navštíveno 1. 9. 2016] < http://technet.idnes.cz/1961-vybuch-nejvetsi-atomove-bomby-vsech-dob-oslavil-komunistickou-stranu-1qw-vojenstvi.aspx?c=A111028_093630_vojenstvi_kuz >; Technet.cz [zveřejněno 30. 10. 2011]
- [4.] Salter, F. War Against Human Nature. Soubor esejí : The War Against Human Nature in the Social Sciences; The War against Human Nature II: Gender Studies (Part 1); The War against Human Nature II: Gender Studies (Part 2); The War Against Human Nature III: Part I: Race and the Nation in the Media; The War Against Human Nature III: Part II: Race and the Nation in the Universities; časopis Quadrant; Austrálie; 1. 1 2012 až 1. 11. 2012. [navštíveno 22.7.2016] rozcestník ke všem částem: <<https://occamsrazormag.wordpress.com/2013/01/31/frank-salter-war-against-human-nature/>>
- [5.] Vondruška, V. Husitská epopej II. 1416 - 1425 za časů hejtmána Jana Žižky. Nakladatelství MOBA. Brno 2015. s. 616
- [6.] Jančaříková K. Základy ekologie a problematiky životního prostředí pro pedagogy/Ochrana přírody a životního prostředí/Novodobá ochrana přírody. Enviwiki [navštíveno 28. 8. 2016] <https://www.enviwiki.cz/wiki/Z%C3%A1klady_ekologie_a_problematiky_%C5%BEivotn%C3%ADho_prost%C5%99ed%C3%AD_pro_pedagogy/Ochrana_p%C5%99%C3%ADrody_a_%C5%BEivotn%C3%ADho_prost%C5%99ed%C3%AD/Novodob%C3%A1_ochrana_p%C5%99%C3%ADrody>
- [7.] Zelená energie žíví už přes osm milionů lidí. Autor je označen zkratkou ‚mic‘. [navštíveno 28. 8. 2016] <http://www.euro.cz/byznys/zelena-energie-zivi-uz-pres-osm-milionu-lidi-1291926#utm_medium=selfpromo&utm_source=euro&utm_campaign=copylink > EUROportál/byznys [27. 5. 2016]

Odkazy na filmy:

- [i.] Forrest Gump. Hlavní role: Tom Hanks; režie: Robert Zemeckis; USA; 1994. < <http://film.osobnosti.cz/forrest-gump-434> >
- [ii.] NGO díl I: Příběh duhových bojovníků. Dokumentární film. ČT a Rasta Production, Ltd.; režie: Dušák, M.; scénář: Dušák, M. a Pospíšil F. Praha 2000. 56 minut.
- [iii.] Princip domina (The Domino Principle). Hlavní role: Gene Hackman; režie: Stanley Kramer; USA, VB, Mexiko; 1977. <<http://film.osobnosti.cz/princip-domina-21425>>
- [iv.] Tři dny kondora (Three Days of the Condor). Hlavní role: Robert Redford; režie: Sydney Pollack; USA; 1975. < <http://film.osobnosti.cz/tri-dny-kondora-29204> >